

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.

Egyes példány nem kapható

Előfizetést ár fél évre 6 korona.

Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztő és kiadó hivatal
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési öszegzek valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetést ár fél évre 6 korona.

Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. A szivarkapapírról. — A ládakerdésről. — Országos kereskedelmi kongresszus. — Vegyesek. — Hirdetések.

A szivarka-papírról.

Akinek alkalmá van láthatni ama sok reklámtáblácskát, hirdetést, mely mind csak azt célozza, hogy a fogyasztó publikum csak egyféle cigaretta-papírt használjon, az be fogja látni azonnal, hogy ezen kereskedelmi czikk nálunk nagyon is reklámra szorul. Tudjuk, hogy ez mit jelent. Oly czikk, melynek szükségé van a reklámrá, legtöbbszörre olyan, hogy a gyáros oly colossális nyereséget rak zsebre, hogy a reklám nagyon is kifizetődik. Mert hát mi más a célja a reklámnak, minthogy a kereskedőnek, mintegy feltolakszik. Ha ez a megszokott módon történik, hogy t. i. a reklám a kicsinyben eladót igyekszik a maga részére megnyerni, akkor ez oly körülmény, ami ellen senki sem szólhat. Ha azonban a nagy- és kiskereskedőt csak azért kényszerítenek egy áru tartására, mivel annak gyárosa a fogyasztó közönség ostobaságára spekulálván, annak pénzével fizeti ki a reklámot, akkor bizonyosak lehetünk abban, hogy oly áru-ról van szó, a milyen pl. a Wasmuth-féle tyukszemgyűrű, mely 3 kr. értékű áruért 50 krt vesz be. Az ily fajta reklám a nagy- és kisárusra nézve olyan, hogy minden kereskedő számítása és terve megsemmisül és teljesen a gyáros kezében van. Gondoljuk meg, mi az, ha a nagyárus, ki áruít nagyon jól érti és tudja, hogy egy kitűnő fajta árut olcsó pénzen tarthatna raktáron és kényszerítve van a komisz árut drága pénzen megvenni, csak azért, mivel ezen árut a város szélén mindenütt hirdetik.

Specziell a cigaretta-papírosnál az utóbbi években tapasztalható ezen jelenség. Ismerünk pl. egy fajta cigaretta-papírost, mely jószág s érték tekintetében minden más cigaretta-papír alatt áll. A gyáros azonban elég merész volt papírjával, mely Franciaországot sohasem is látta, oly reklámot kifejteni, ami ellen a többi reklámeszköz gyengének bizonyult. Azonban a következmény sem maradt el. Ma ezen gyáros vevőt annyira megválogatja, hogy valóságos kegy, ha valakinek árut általában ad.

Akik ez árut átveszik, annyira kicsinyesek üzleti tekintetben, hogy nem

tudnak lemondani oly áru eladásáról, mit csak nagy kegy gyanánt ad át a gyáros eladásra. Ez a reklám haszna. Nehez a dolga ilyenkor az árusnak, ha ily manipuláció ellenében tehetetlenül állanak. Annyira vagyunk ma már, hogy a papír a dohánynyal egy kategóriában áll forgalom tekintetében.

A gyáros kötelessége lenne, hogy első sorban az árus kegyét igyekezzen megnyerni, nem pedig a publicumét, miután az árus egész tehetségét, szorgalmát, minden figyelmét az árusokra fordítsa.

E helyet azonban mit tapasztalunk?

„Nekünk nem kell sem a nagy, sem a kisárus árunk eladására, nekünk csak a fogyasztó közönség kell, mondá pár nap előtt valaki, ha ez megvan, úgy az árus már magától jön“. Ezen nézet valóságos szerencsetlenség. Ha a dohányárusokról van szó, mindenki előszeretettel említi a mellekzickekkeit, a mik állítólag nagy hasznot hajtának. Hol van ez a haszon? Talán abban, hogy a gyáros fillérenként meghatározza, hogy az árunál az árus annyit meg ennyit nyerhet? Ez csakis a monopólium joga. Akkor nem is csodálnók, hogy az ár meghatározott lenne s a nyereség is meg lenne szigorúan szabva.

Amit azonban az államnak szabad, az a privát embernél henczegés, sőt kereskedői fonákság, mi az árust érzékenyen károsítja.

Vannak igenis kivételek, de ezek az üzletmenet keretébe tartoznak. Felszólítjuk tehát a gyáros urakat, miszerint tekintsek az árust kereskedőnek, ne pedig alkalmazottnak, azaz olyannak, a ki áruít megbízáskepen árusítja. Kereskedővel pedig másképp szokás eljárni, mint ahogyan a gyáros urak és ügynökeik a dohányárusokkal eljárnak. A vevőt meg kell szerezni és meg kell igyekezni tartani. Nemhihetjük, hogy a nagy- és kisárusok ezen több gyárosnál divatos eljárást tovább is tűrni fogják. Tudomásunkra jutott, hogy az árusok körében egy u. n. fogyasztási szövetkezet van alakulóban, kik minden árut bojkottálnak majdan körükből, mely monopol czikknek akarja magát feltüntetni. Kívánjuk, hogy ez minél hamarabb így legyen.

A láda-kérdésről.

(Egy nagyárustól).

Tudom, hogy semmit sem használna, ha ezen ügyet kereskedői szempontból venném tárgyalás alá, habár ez lenne voltaképen az egyetlen szempont, a melyből az egész ügyet tekinthetjük. De hát minek érintsünk oly szempontot, mely a nagyárus és az állam között soha sem létesülhet. Tehát a jogszerűség szempontjából tekintsük s ezt annál is inkább tehetjük, miután e szakmánál oly kevés a provízió, hogy bevétele a legcsekélyebb mértékre száll, melyet csak kereskedő elérhet. Ha már most ezen csekély jövedelem nagy részét csomagolásra használjuk, miután a gyáros, vagyis az állam köteles csomagolva szállítani az árut s köteles azt oly módon tenni, hogy az árus e mellett ne veszítsen.

Ebből mindenekelőtt az következik, hogy a láda árát redukálni kell. Tudom ugyan, hogy a ládákat az állam drágábban veszi, mint azt eladja, így tehát egyik fél sem nyer a ládánál, ellenkezőleg minden részről kárt okoz. De hát miféle jogezimen éri a kár azt, a ki valamely árut komiszkepen, csekély provízióért ad el. A nagyárus ép oly kevésbé köteles megfizetni a kárt, mint az ügynök sem köteles palaczkokért, zsákokért fizetni. De hát mi köze is van voltaképen a nagyárusnak a ládákhöz? Eladhatja drágábban árúját? Nem. Megkaphatja a kárt talán üzlete megnagyobbítása által? Nem. Eladhatja a ládákat kár nélkül? Nem. Sőt vidéken nehezen is kap rá általában vevőt. Ugy hiszem tehát, hogy a láda árának redukálása helyén volna. A pénzügyminiszterium pedig emellett oly csekély összeget vesz-tene, hogy tekintve a monopólium bevételeit, elenyészően csekély összeg.

Hogy mi módon redukálják a láda árát, annak megítélésére nem erzem magam hivatottnak. Legjobbnak tetszik előttem azon terv, mely nehány héttel ezelőtt a lapokban megjelent s ez abból állott, hogy a ládákat a forgalom nagysága szerint készíttessék, ezzel elértük volna azt, hogy kevesebb láda van és a nagy forgalmu nagyárus is nyerne vele. A ki-

sebb forgalmu nagyárusról annyiban kellene gondoskodni, hogy a kisebb ládákat olcsóbban kellene eladni. A ládáknak (15—20.000 tartalmu) nem szabad nagyobbaknak lenni, mint pl. egy 10 vagy 12.000 darab tartalmu mai ládának. Ez jó lenne először, mert a kincstár kevesebbet veszítene, másodsor pedig a nagyobb városokban mint Budapest, Arad, Debreczen stb. a nagyobb térfigatú ládát hamarabb lehet eladni.

A nagyárusok e tekintetben csakis azt tehetik, hogy kérésüket az illetékes helyre hozzák. Ezen állapotokon való segítséget már e lapokban is többször szelöztettek.

Felteszem tehát, hogy nem volt üres szóbeszéd, mikor a «Dohányárusok közlönye» megígérte, hogy ez állapotokon segíteni fog. Ezért remélem, hogy majd egy napon, meg is fog mindez változni ép úgy, mint a vendéglői árus-jogok elvételénél. Ez intézkedést Gränzenstein államtitkár urnak köszönhetjük s ő benne bizakodunk most is. Reméljük, hogy fáradhatatlan, tevékeny szelleme itt is meg fogja találni a kivezető utat. Kívánjuk, hogy ez mentül előbb megtörténjék.

Országos kereskedelmi kongresszus.

A vámközösség, a bankszabadalom, a harmadosztályu kereseti adó és a kereskedelmi testületek kérdéseinek javaslatokhoz füzött megvitatásával folytatta a kereskedelmi kongresszus megkezdett tanácskozásait.

A kongresszus megnyitására, szervezkedéséről s ügyrendjéről már adtunk hirt. A szakosztályok így alakultak meg:

Első szakosztály: Elnökök: Jellinek Henrik (Budapest) és Friedrich Ágost (Sopron). Elnöktársak: Auer Róbert (Budapest) és Weisz József (Kolozsvár). Jegyzők: Fürst Bertalan (Budapest), dr. Glücksthal Soma (Budapest), Kirner József (Losoncz) és Weisz Béla (Székesfehérvár).

Második szakosztály: Elnökök: Kunz Ferencz (Budapest és Stern Gyözö (Debreczen). Elnöktársak: Diviaczky János (Budapest), Deutsch Adolf (Gyulafehérvár) és Fischer Miksa (Léva). Jegyzők: budai Goldberger Lajos (Budapest), Eichenwald Gyula (Budapest), Zerkovitz Emil (Budapest) és Tandlich Ármin (Zólyom).

Az így megalakult szakosztályok külön termekbe vonultak tanácskozásra. Az első szakosztály az ünnepélyek csarnokának első emeleti termébe vonult, a második szakosztály az épületnek teremmé rögtönzött előcsarnokában ült össze. Mindkét szakosztály a délelött folyamán két-két kérdést tárgyalt le.

Az első szakosztályban az elnöki széket dr. Matlekovits Sándor diszelnök foglalta el. Itt Hüttl Tivadar előadónak

két javaslatát tárgyalták együttesen. Az első kérdés: «A Magyarország és Ausztria között köteendő új kereskedelmi és vámszerződésbe a magyar kereskedelem érdekében minő határozmányok felvétele volna kívánatos? A második: «Az Osztrák-Magyar Bank kiváltságának meghosszabbítása alkalmával a magyar kereskedelem érdekében minő határozmányok felvétele volna kívánatos?»

Hüttl Tivadar e kérdésekre vonatkozólag a következő javaslatokat terjeszti be:

1. Hogy Magyarországnak kvótája és a vámjövedelemből való részesedése a jelenlegi alapon változatlanul fönntartassék.

2. A fogyasztási adókat illetőleg a szeszadóra nézve már életbe léptetett kölcsönös leszámolás, a mely az adót a fogyasztó állam kincstára számára van hivatva biztosítani, terjesztessék ki a cukor-, sör- és ásványolajadóra is. Az adóköteles cikkeknek a közös vámvonalon tul való kivételénél nyújtott adó-visszatérítéseket és kiviteli jutalmakat viselje mindegyik exportáló állam a saját kivitt mennyiségének aránya szerint.

3. A külön magyar czukorfogyasztási adó, söritaladó és szeszitalmérési adó beszedése is különféle viszásságokat okoz annak következtében, hogy ez adók Ausztriában nem szedetnek. Ennélfogva az Ausztriával való kiegyezés tárgyalása alkalmával olyan megállapodások volnának létesítendők, amelyek lehetővé tegyék, hogy a külön magyar fogyasztási adók a termelésnél szedessenek be, illetve, hogy ezek az adók a közös elvek szerint kezelt cukor-, sör- és szeszadóval egyesíttessenek.

4. A vasuti tarifapolitikát illetőleg a megújítandó vámszerződésben érvényesítendő a vámközösségből folyó ama követelmény, hogy a vámkülföld nyers terményei és iparczikkei nem részesíthetők olyan tarifakedvezményekben, a melyek a közös határvámok által biztosított kölcsönös védelmet a vámkülfölddel szemben ellensúlyozhatják.

5. A külkereskedelmi érdekek képviselése tekintetében a vám- és kereskedelmi szerződésben kimondandó volna, hogy a konzulátusoknál és azok hivatalnokai káránál a magyar elemnek az eddigienél nagyobb, és pedig olyan tér nyitassék, amint ez Magyarország államisága és közgazdasági érdekei megkívánják; a magyar elem tehát lehetőleg minden konzulátusnál, olyan helyeken pedig, ahol hazánk különösen érdekelve van, feltétlenül képviselve legyen.

6. A valutaszabályozás művenek erélyes és gyorsított befejezése, mint a számszövetség eddig sarkalatos alapfeltevéle, magában a szerződésben kikötendő volna s egyuttal kívánatos, hogy a kormány oda hasson, hogy a monarchia

másik államában a valutaszabályozást ellenző, vagy annak elhalasztására és módosítására törekvő áramlatok érvényre ne emelkedjenek.

7. Ha a bankügy újabb rendezése végett a monarchia másik államának kormányával és az Osztrák-Magyar Bankkal az egyezés megkötötték, akkor szem előtt tartva az évek hosszú során felmerült panaszokat, a magyar kereskedelem érdekében kívánatos, hogy a magyarországi hitelmegszabás függetlenül történjék; a magyar czégek hitele Budapesten állapíttassék meg és pedig olyképpen, hogy a jogosult hitelgények a bank pénzügyi képessége határáig kielégíttessenek. Továbbá, hogy a közepkereskedők és kisiparoskörök érdekeben alkalmas könnyítések életbeléptessenek. A bank budapesti igazgatóságába csak a magyar honossággal bíró részvénytulajdonosok sorából, esetleg azonkívül, de csak magyar állampolgárok választassanak meg; ez az igazgatóság vezesse a a magyarországi banküzletet és állapítsa meg a hiteleket. Végül, hogy az Osztrák-Magyar Bank az országban eddig folytatott üzleteken kívül eszközölje az idegen váltókkal való kereskedést (devisüzletet) és hogy a Bank üzleti nyereségéből az államot megillető részesedés valamely része kereskedelmi és ipari czélok előmozdítására fordíttassék.

Vegyesek.

A pénzügyörség újjászervezése. A magyar királyi pénzügyörség tisztviselői karának küldöttsége tiszteltgett nap délben Lukács László pénzügyminiszter távollétében Gränzenstein Béla államtitkárnál, Toepke Alfréd, Kupecz Ödön miniszteri tanácsosoknál és Stuckheil Gusztáv osztálytanácsosnál. Stuckheil a küldöttség egy diszalbmal is meglepte azokért az érdemekért, amelyeket a pénzügyörség legutóbbi lényeges átalakításában, mint előadó szerzett. A pénzügyöri főbiztosok ugyanis ezental a pénzügyigazgatóságoknál, mint előadók szerepelnek, a felügyelők hatásköre pedig jóval nagyobb lesz. Ezt az atalakítást már a király is jóváhagyta. A küldöttség szónoka Solymos Jakab pénzügyöri felügyelő volt. Üdvözlő beszédére úgy az államtitkár, mint a többi urak, akiknél tisztelegtek, hangsúlyozták, hogy a pénzügyminiszterium, ismerve a pénzügyöri testületnek, mint az állami adminisztráció egyik lényeges alkotó részének fontosságát, jövőben is gondoskodni fog arról, hogy további kellő fejlesztés mellett, a modern élet követelményeinek úgy az állam, mint a polgárokkal szemben még fokozottabb mértékben is megfelelhessen.

Hausse havanna szivarokban. Amerikai híreink szerint a közeljövőben havanna szivarokban nagy hausse várható, ami a havanna-szivókat méltán elkésérítheti. Ez tisztán a cubai lázadás következménye, miután Weyler tábornok parancsot adott ki, hogy 10 nap alatt minden künn lévő dohányt Havannába szállítsanak. Ez az egész kereskedelmét elrontotta. A Bock czég 3500 munkás közül 3000-et elbocsátott s hasonlókép

járnak el a többi gyárban is. A közeljövőben már várhatjuk a havanna szivar-készlet áremelkedését. körülbelül 30 százalékkal. Szegény havanna-szivók, még megérik, hogy kincstári szivart lesznek kénytelenek szívni, mint más halandó. P. e.

Személyzeti változások a pénzügyminisztériumban. A hivatalos lap közlése alapján adtunk már hírt Márfy Ágostonnak, a pénzügyminisztérium államtitkárának csaknem félszázados állami szolgálat után való nyugalmába vonulásáról. Távozása következtében a pénzügyminiszter körrendelettel a pénzügyminisztérium ügykörében és személyzeti beosztásban június 16-ikától kezdve a következő változtatásokat tette; 1. Az államtitkári tennivalókkal a IV., V. és IX. főosztályokra nézve Toepke Alfréd miniszteri tanácsost, a III. főosztályt illetőleg Gombos Gusztáv tanácsost bízta meg. 2. A II. főosztályt Graenzenstein Béla államtitkár hatáskörébe osztotta be. A IX. és XI. ügyosztályokat illető főosztály vezetői (minisztertanácsosi) tennivalókkal Hegedűs Ferencz osztálytanácsost, a Xa és Xb ügyosztályok főosztályvezetői tennivalóival Kovács Gyula osztálytanácsost bízta meg. 4. Az I. ügyosztály vezetését Szukováty István osztálytanácsosra, a II. ügyosztály vezetését Benedyky Béla osztálytanácsosra, a IV. ügyosztály vezetését Márfy Ede osztálytanácsosra, a Xa ügyosztály vezetését Benedek Sándor osztálytanácsosra, a Xb ügyosztály vezetését Mocsáry Béla miniszteri titkár, a XIV. ügyosztály vezetését Mály Sándor osztálytanácsosra és a XXIV. ügyosztály vezetését Gabrovicz Ede osztálytanácsosra bízta. Beosztotta továbbá: Lukachich Béla miniszteri fogalmazót az elnöki osztályba, Szerdahelyi Jenő miniszteri segédtitkár, dr. Kerntler Kálmán miniszteri segéd-fogalmazót, Dursz Győző és Saborcea Sándor miniszteri számvizsgálókat az I. ügyosztályba; dr. Blaskovich Elemér miniszteri segéd-fogalmazót a II-ik osztályba, Pálffy Kikárd miniszteri segéd-fogalmazót a IV. ügyosztályba, Plachy Gyula miniszteri fogalmazót és Fejér Elemér segéd-fogalmazót az V. ügyosztályba, Szabó Imre miniszteri titkár a VII. ügyosztályba dr. Hegedűs Lóránt miniszteri fogalmazót és dr.

Póic Felix miniszteri segéd-fogalmazót a IX. ügyosztályba, Dobokay Kálmán miniszteri titkár a XII. ügyosztályba, Cseregeő Gyula miniszteri segéd-fogalmazót a XX. ügyosztályba, Wallon Dezső miniszteri segédtitkár, Hankiss János miniszteri fogalmazót és Bárczy Dezső számgyakornokot a XXIV. ügyosztályba.

Három szivar. Terhes és unalmas a szegény bérkocsisember hivatala. Télen az istentelen hideg dermeszti, nyáron majdhogy le nem olvasztja róla a kabátot az afrikai napmeleg, bizony jobb püspöknek lenni. Azután meg, ha ki szivaros, dohányos kocsisember, békességgel rá sem gyujthat, mert nem tudhatja, melyik pillanatban fittyent, vagy pisszeg neki valahonnan a tulsó oldalról valamelyik kocsinjáró nagyhatalmasság. A bakon pedig, éppen úgy, mint akár a katonának a glédában, nem szabad füstölni, ez már kocsis-regula. Aki vét ellene s a rendőr megesipi, bajba kerül miatta. Simon István bérkocsisember vétett a regula ellen, füstölt a bakon, akkor is, amikor utast vitt. Boross János rendőr meg is csipte. Simon István annyira megijedt, hogy két kurta szivarral kinalta meg Borcs János rendőrt, aki azonban sértett önérzettel utasította vissza a két szivart, s a kis könyvecskébe fölírta a bérkocsi számát és följelentte Simont Istvánt azért is, hogy szivarozott, meg azért is, hogy vesztegetéssel akarta őt a kötelesség útjáról leterelni. Szegény Simon István váltig erősítette ma a tekintetűs törvényszék előtt, hogy ő neki dehogyan is volt szándékában a derék rendőr megvesztegetése, de már hogy is lett volna. Csak éppen megakarta kinalni a jó rendőrt, amint az, emberséges jó emberek között szép szokásban van. De nem tudta meggyőzni a tudós elnök urat, aki csak ráolvasta az igazságot:

— Ugyan, Simon István. Már csak még sem lehetett a rendőr a maga jóembere, mert hiszen föl is írta. Azért hát még sem mondhatja, hogy megakarta kinalni a két szivarral. Simon István most már csak hallgatni tudott, a tekintetes törvényszék pedig elítélte. Hat forinttal kellett megfizetnie azt a három szivart, amit elszivott, meg a jóemberének kinalt.

A vidéki városi építkezéseknek nyújtandó adókedvezményekről rendelkező törvényjavaslat

tárgyában a képviselőház pénzügyi bizottságának jelentését holnap nyújtja be Láng Lajos előadó. A törvényjavaslatba a pénzügyminiszter hozzájárulásával föl fog vétetni egy rendelkezés, melynek az lesz a célja, hogy Budapest belvárosára nézve, mely építkezési tekintetben messze mögötte maradt a többi városrészeknek, az adómentességi időszak meghosszabbítása által újabb lökés adassék az építkezési kedvnek. A szóban forgó törvényjavaslat alkalmasint már szombaton napirendre kerül a képviselőház plenárisban is.

Mérsékelt menettérti jegyek. A Magyar Államvasutak igazgatóságától kapott értesülés szerint a június 27-én, július 16-án és augusztus 14-én Bécs északnyugoti pályaudvartól Berlin, Hamburg, Drezda és Lipszékbe közlekedő különvonatokhoz Budapestről különösen mérsékelt áru harmincz napig érvényes menettérti jegyek adatnak ki és pedig ugy a Magyar Államvasutak budapesti városi menetjegyirodájában (Hungária szálló) mint Budapest keleti és nyugoti pályaudvarokon, ahol e jegyekre vonatkozó közelebbi felvilágosítás is kapható.

A gyufagyártás új neme. Chicagóban az ottani legnagyobb gyufagyár, a »The Diamond Mate Co.« részvényei néhány hét alatt 115-ről 218-ra emelkedtek. E nagyobbserűi áremelkedés egy új gép föltalálásával áll összefüggésben, mely gépre nevezett társaság máris szabadalmat nyert. Egy ily gépbe helyezett fatuskót a gép, amely egyuttal a gyujtó anyagot is fölveszi, gyufákka változtatja, anélkül, hogy a munkás az egész manipulációval érintkezésbe jöjjön. A csontszuvasodás ennekfolytán örökre el van háritva. Ami a gép képességét illeti elég föl-egmlíteni, hogy 300 gép elégséges volna ahhoz, hogy az egész földgömböt gyufával ellassa. A francia-kormány máris folytat tárgyalásokat az amerikai társasággal ily gépek megvétele iránt.

Segédszerkesztő: Heltai Nándor.

Magyar királyi dohányjüvedéki központi igazgatóság.

7458.
V.

Építési árlejtési hirdetmény.

A Nagyszében városában emelendő pénzügyi épületre a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminisztérium f. évi május hó 30-án kelt 40367. számú magas rendelete szerint 108.584 frt 55 krral irányoztatott elő.

Ezen építkezés biztosítására f. évi június hó 20-án a m. kir. dohányjüvedéki központi igazgatóság hivatalos helyiségében (Budapest, II. kerület, iskola-utca 13. sz.) versenytárgyalás fog tartatni, melyre az előírt kellekkel és a megfelelő 5% bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok az alulírott igazgatóság iktató hivatalában a versenytárgyalás napjának d. e. 11 óráig benyújthatók. Később benyújtott ajánlatok vissza fognak utasíttatni.

Az ajánlatnak az összes építési munkákra kell kiterjednie és ahhoz a bánatpénznek valamely állampénztárnál történt befizetését igazoló pénztári elismervény csatolandó.

Az ajánlattevő köteles az ajánlatban kijelenteni, hogy az általános szerződési, valamint a vállalati részletes feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti.

Ezen feltételek az ajánlati határozmányokkal az építési tervekkel és a költségvetésekkel együtt minden hétköznapon reggeli 9 órától déli 12 óráig az alulírt igazgatóság V. ügyosztályában a költségvetések és feltételek pedig a nagyszébeni magy. kir. pénzügyigazgatóságnál is megtekinthetők.

A költségvetést 2 frtért megszerezhetők.

Az építési munkálatok befejezési határidejéül 1897. évi július hó 31. napja tüzetik ki, az épületek azonban még a folyó évben tető alá hozandók.

M. kir. dohányjüvedéki központi igazgatóság.

Budapesten, 1896. június hó 6-án.

Le Griffon

legjobb és legkedveltebb

valódi francia szivarkapapir és szivarkahüvelyek

Le Griffon „Patent“

kedvelt és praktikus szivarkapapir.

Nagybani eladás az ország összes
norinbergi és papir-nagykereskedé-
sekben.

GYÁRI FÖRAKTÁR:

G O L D Z I E H E R G É Z A

BUDAPEST,

V. kerület, Arany János-utca 20. szám.